

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 023231 19 Кж 7
Бања Лука, 18.12.2019. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осумњиченог Н.Д., због кривичног дјела убиства у покушају из члана 124. став 1. у вези са чланом 22. и 37. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби његовог браниоца изјављеној на рјешење Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 023231 19 Кв 7 од 10.12.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 18.12.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца осумњиченог Н.Д. изјављена на рјешење Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 023231 19 Кв 7 од 10.12.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 023231 19 Кв 7 од 10.12.2019. године продужен је притвор против осумњиченог Н.Д., због кривичног дјела убиства из члана 124. став 1. у вези са чланом 22. и 37. Кривичног законика Републике Српске (КЗ РС), из разлога прописаних у члана 197. став 1. тачке а) и г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (ЗКП РС).

Против овог рјешења благовремено је изјавио жалбу његов бранилац Н.П., адвокат из Б.Л., због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење преиначи и притвор укине или одреде мјере забране.

Пошто је испитао побијано рјешење у вези са жалбеним приговорима овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Пажљивом анализом побијаног рјешења у правцу жалбених навода овај суд није нашао да је почињена битна повреда одредаба кривичног поступка на коју се указује.

Жалба тврди да је осумњичени сам приступио у тужилаштво, односно у суд, гдје му је уручено раније рјешење о одређивању притвора, а да претходно није саслушан, већ му је стручна сарадница само уручила раније донијето рјешење. Жалба наводи и да приликом одлучивања о приједлогу за продужење притвора ни вијеће није испитало осумњиченог, што по жалби и не би могло да умањи претходни пропуст почињен код

стављања у притвор. У свему томе види битну повреду одредаба кривичног поступка која је повриједила и право осумњиченог на одбрану.

Ови жалбени приговори нису основани јер је судија за претходни поступак осумњиченом притвор одредио док се он налазио у бјекству, а за чије одређивање сходно одредби члана 196. став 2. ЗКП РС није услов претходно саслушање осумњиченог. С друге стране, нетачно жалба износи да ни ванрасправно вијеће приликом продужења притвора није осумњиченог саслушало, јер се он сасвим јасно и одређено на записник изјаснио да је прочитао приједлог за продужење притвора и да ништа нема додати излагању свог браниоца које прихвата.

Што се тиче приговора који се упућују недостатку чињеничне основе везане за притворске основе и разлоге садржане у образложењу побијаног рјешења о томе, ни ови приговори нису основани. Првостепени суд цијени чињеницу да је осумњичени послје извршења кривичног дјела побјегао, због чега је за њим била расписана потјерница, да би се након дужег времена сам пријавио, околности под којима је кривично дјело почињено, личност оштећеност и његову припадност новинарској професији, медијску експонираност предмета и протесте који су поводом извршења кривичног дјела одржани, изводећи закључак да постоји опасност од бјекства и стварна опасност нарушавању јавног реда. С друге стране, дајући разлоге о неопходности притвора суд то правилно чини и образлаже, без повреде претпоставке невиности на коју жалба без основа указује. Дакле, нема пропуста који би представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) и став 2. ЗКП РС на које жалба указује.

С обзиром на дате разлоге у оквиру одговора на приговоре о постојању битне повреде одредаба кривичног поступка овај суд налази да је сасвим поуздано утврђено да постоји стварна пријетња од нарушавања јавног реда. Чињенична основа побијаног рјешења је правилна и потпуна када суд кроз сплет околности приликом извршења кривичног дјела и дешавања у току првостепеног поступка, цијени опасност од бјекства и пријетњу која би настала за јавни ред ако би осумњичени био пуштен на слободу. С обзиром на наведено то су разлози који оправдавају продужење притвора на основу члана 197. став 1. тачке а) и г) ЗКП РС, па су супротни жалбени наводи неосновани.

О свему томе побијано рјешење је дало јасне и разумљиве разлоге, које прихвата и овај суд и на њих упућује жалиоца.

С обзиром на наведено ваљало је примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС жалбу браниоца осумњиченог одбити као неосновану.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић